

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

CLXXXIV. Communicatio Privilegiorum, & Indulgentiarum Congregationi
Benedictino-Bavaricæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

re quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, Congregationum, Conventuum, & Monasteriorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Pis. die XXVI. Jun. MDCLXXXVIII. Pontificatus nostri anno Duodecimo.

CLXXXIV.

Communicantur omnia privilegia, & indulgentiæ Congreg. Helveticæ Congregationi Bavaricæ Ordinis S. Benedicti.

De Constitutionibus hujus Congreg. agitur Constitut. edit. 1687., Mar. 21., Pontif. 11. Et ab Inn. XII. Constitut. ed. 1691., Aug. 11., Pontif. 2. eidem conceduntur privilegia Congreg. Casinens.

Dat. 20. Julii
1688. An. 12.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN suprema Sedis Apostolicæ specula meritis licet imparibus ab æterno Pastore collocati ad uberes bonorum operum fructus, quos monasticæ Congregationes aspirante superni favoris auxilio in Ecclesia Dei proferre assidue fatigant, paternæ dirigentes considerationis intuitum, rationi consentaneum reputamus, ut religiosiorum studia, felicesque progressus, amplioribus in dies gratiarum, ac privilegiorum muneribus confoveamus, atque decoremus.

§. 1. Cum itaque Nos alias nonnulla Monasteria Monachorum Ordinis Sancti Benedicti in Civitate Ratisbonen., ac in dominio dilecti filii Nobilis viri Maximiliani Emmanuelis utriusque Baviaræ Ducis S. R. I. Principis Electoris respective consentientia in unum corpus univerimus, & junxerimus, sicque unita, & junctæ, ac alia Monasteria ejusdem Ordinis illis certo tunc expresse modo aggreganda in novam Congregationem sub titulo Sanctorum Angelorum Custodum Bavaricam nuncupandam, ad instar Congregationis Helveticæ dicti Ordinis perpetuo erexerimus, & instituerimus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 16. Augusti 1684. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresse, & inserto haberi volumus, uberius continetur. Et sicut pro parte dilectorum filiorum Cælestini Præsidis, nec non Visitorum, & aliorum Ab-

Refertur
erectio d.
Congrega-
tionis.

Preces Præ-
sidis, & Ab-
batum pro
Communica-
tione.

batum dictæ Congregationis Bavaricæ Nobis subinde expositum fuit, ipsi omnia, & singula Indulta, Immunitates, gratias, aliaque privilegia quæcumque hæcenus a Sede Apostolica Congregationi Helveticæ præfatæ, illiusque Monasteriis, Ecclesiis, Abbatibus, Monachis, & personis per nos, & Sedem eandem pariformiter concedi, & communicari, ac propterea opportune sibi in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore sententes, ac quarumcumque literarum Apostolicarum ad favorem memoratæ Congregationis Helveticæ quomodolibet, & quodcumque emanatarum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, supplicationibus eorumdem Exponentium nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus super negotiis dictæ Congregationis Bavaricæ deputatorum consilio, eidem Congregationi Bavaricæ, illiusque Monasteriis, Ecclesiis, Abbatibus, Monachis, & personis nunc, & pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, Indulgentiis, gratiis, & Indultis tam spiritualibus, quam temporalibus, quæ Congregationi Helveticæ præfatæ, ejusque Monasteriis, Ecclesiis, Abbatibus, Monachis, & personis hæcenus per Sedem Apostolicam, etiam per viam communicationis, vel extensionis, ac etiam cum clausula prohibitiva communicationis, aut alias quomodolibet, & qualitercumque concessa, & attributa fuerunt, ac quibus ipsa Congregatio Helveticæ, illiusque Monasteria, Ecclesiæ, Abbates, Monachi, & personæ hujusmodi de Jure, usu, consuetudine, privilegio, vel concessione Apostolica, in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, dummodo tamen sint in usu, nec revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde ac si dictæ Congregationi Bavaricæ, ejusque Monasteriis, Ecclesiis, Abbatibus, Monachis, & personis hujusmodi nominatim, & expresse concessa fuissent auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo concedimus, & indulgemus.

§. 2. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, & Sedis Apostolicæ prædictæ nuncios, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis

Concessio
memoratæ
Communi-
cationis.

Clausula.

& literis Apostolicis secundodiœ Congregationi, illiusque Superioribus, & personis in genere, vel in specie, ac alias sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiam iteratis vicibus in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanferis, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in iudicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscat. die XX. Julii MDCLXXXVIII. Pontificatus nostri Anno Duodecimo.

CLXXXV. Revocatur Breve segregationis quorundam Cœnobiorum Ordinis S. Francisci de Observ. a Provinciis Venetæ, & Bononiensi, necnon aggregationis eorundem ad Provinciam Mediolanensem.

De segregatione Cœnobiorum in Hispania extat Constitut. ed. 1686., Jun. 28. Pont. 10. Et de divisione Provincia S. Jacobi Innoc. XII. Constitut. ed. 1694., Maii 19. P. 3.

Dat. 30. Julii
1688. An. 12.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX commissæ nobis divinitus dispensationis officio, ea interdum, quæ certis rationabilibus ex causis etiam a nobis concessa sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, & majoribus ex causis, quibus præsertim felici Christianissimum sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium statui, & salubri gubernio consulitur revocamus, & immutamus, in hisque sollicitudinis nostræ studium interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Referatur hujusmodi Breve.

§. 1. Alias siquidem Nos dilecti filii nobilis viri Ferdinandi Caroli Mantuæ, & Montis Ferrati Ducis supplicationibus nobis humiliter porrectis inclinatis, nonnullos Conventus Fratrum Minorum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum in ejus statibus consistentes, nempe Conventus Sancti Francisci Mantuan., & Sanctæ Mariæ Gratiarum, ac Sancti Rocchi loci della Volta nuncupati, & S. Mariæ Angelorum Terræ Hostiliæ ad Provinciam Venetam, ac Conventus Terrarum Viadanæ, & Guastallæ ad Provinciam Bononiensem dicti Ordinis respectivè, tunc spectantes, necnon Monasteria Monialium, curæ, & gubernio Fratrum eorundem Conventuum respectivè subiecta, a memoratis Venetæ, & Bononiensem respectivè Provinciis auctoritate Apostolica perpetuo separavimus, & dismembravimus, ipsosque Conventus sic separatos, & dismembratos, ac Monasteria Monialium sic separata, & dismembrata Provincie Mediolanensem Ordinis prædicti itidem perpetuo univimus, conjunximus, anneximus, & incorporavimus, & alias prout in nostris in simili forma Brevis die 18. Novembris 1683. desuper expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi

volumus, uberius continetur. Cum autem sicut idem Ferdinandus Carolus Dux Nobis nuper exponi fecit, ex dismembratione, & incorporatione Conventuum, & Monasteriorum hujusmodi plura in religiose tranquillitatis præjudicium exorta fuerint inconvenientia, adeo ut in Diffinitorio Generali Familie Cismontanæ Fratrum dicti Ordinis pro majori Dei servitio, & regulari discipline progressu, necnon pro pacifico, legitimo, & regulato gubernio Conventuum, & Monasteriorum prædictorum, omnibusque emergentibus matura discussione perpensis, nuper consultum fuerit Conventus, & Monasteria præfata propriis Venetæ, & Bononiensem respectivè antiquis Provinciis a quibus separata fuerint inveniri, ac sub dictarum Provincialium Ministris Provincialibus, ut antea fuerant, regi, eorundemque Ministrorum Provincialium Jurisdictioni, & gubernio respectivè subesse debere, quatenus noster desuper, & hujus Sanctæ Sedis, prævia præfatarum nostrarum literarum revocatione, assensus accederet. Nobis propterea memoratus Ferdinandus Carolus Dux humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur piis ipsius Ferdinandi Caroli Ducis votis ad salubriorem Conventuum, & Monasteriorum prædictorum directionem tendentibus, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinatis, separationem, & dismembrationem supradictorum Conventuum S. Francisci Mantuan., & Sanctæ Mariæ Gratiarum, ac Sancti Rocchi della Volta, & Sanctæ Mariæ Angelorum Terræ Hostiliæ, Terrarumque Viadanæ, & Guastallæ, ac prædictorum Monasteriorum Monialium curæ, & gubernio Fratrum eorundem Conventuum respectivè subiectorum a memoratis Venetæ, & Bononiensem respectivè Provinciis, nec non unionem, annexionem, & incorporationem eorundem Conventuum, & Monasteriorum memoratæ Provincie Mediolanensem a nobis factas, ut præfertur, ac emanatas desuper literas nostras prædictas auctoritate prædicta tenore præsentium revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque & effectu penitus, & omnino vacuumus; ac revocatas, cassatas, irritas, & annullatas, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuum esse, & fore decernimus, & declaramus; ipsosque Conventus, & Monasteria prædicta Venetæ, & Bononiensem respectivè Provinciis supradictis eadem auctoritate restituimus, ac ad formam regiminis, quo ante emanatas nostras literas respectivè gubernabantur, reducimus.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit inviolabiliter observari, & illis respectivè in omnibus & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Casuarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus prædictis nostris literis, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Provincialium, ac Conventuum, & Monaste-

Causa ejus
revocationis

Preces Ferdinandi Caroli Ducis Mantuæ.

Revocatio Brevis, & Cœnobiorum, ac Monialium Monasteria ad pristinum statum reducuntur.

Clausula.

riorum